

การพัฒนาการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย
โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา
Development of Writing Single Sentences in Thai Using Skill Training in Conjunction
with E-Book Media for Students with Hearing Impairments, Grade 12,
Songkhla School for the Deaf

อาทิตยา แก้วพยาศ^{1*} พัชยากรณ์ พูลเกตุ² และโสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช³
Attittaya Kaewpayos^{1*} Patchayakorn Poonkate² and Sopon Chaiwatanakulwanich³

¹นักศึกษาปริญญาตรี สาขาการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

²อาจารย์สาขาการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

³อาจารย์สาขาการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

^{1*}Undergraduate Student Special Education - Thai Language Program, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

²Lecturer in Student Special Education - Thai Language Program, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

³Lecturer in Student Special Education - Thai Language Program, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

*Corresponding author, e-mail: 644193028@parichat.skru.ac.th

(Received: May 28, 2025; Revised: June 28, 2025; Accepted: June 28, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 8 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย จำนวน 10 ชุด 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด 3) สื่อ E-Book เรื่อง การเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย จำนวน 1 ชุด 4) ชุดแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย จำนวน 1 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ มัธยฐาน พิสัยควอไทล์ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังจากได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับสื่อ E-Book เรื่องการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 70

คำสำคัญ : การเขียนประโยคความเดียว, แบบฝึกทักษะ, สื่อ E-Book, นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

Abstract

This research aimed to: 1) develop Thai simple sentence writing skills through the use of a skill-based exercise in combination with an E-Book for students with hearing impairments, and 2) compare students' Thai simple sentence writing skills before and after the use of the skill-based exercise and E-Book. The sample group consisted of eight Grade 12/2 students with hearing impairments and no additional disabilities from Songkhla School for the Deaf, selected by purposive sampling during the first semester of the 2024 academic year. The research instruments included: 1) ten lesson plans on writing Thai simple sentences, 2) one set of pre-test and post-test, 3) one E-Book on Thai simple sentence writing, and 4) one set of skill-based exercises on Thai simple sentence writing. The data were analyzed using median, quartile range, percentage, and mean. The research findings revealed that: 1) students with hearing impairments without multiple disabilities in Grade 12/2 at Songkhla School for the Deaf achieved an average score higher than the 70 percent benchmark, and 2) their academic achievement after the lessons using the skill training and E-Book media was higher than before the instruction, reaching 70 percent.

Keywords : single-sentence writing, skill exercises, E-book media, hearing-impaired students

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อความเสมอภาคและการเข้าถึงอย่างทั่วถึง เป็นหัวใจสำคัญของระบบการศึกษาไทย โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งยังคงเผชิญกับอุปสรรคหลายประการในการพัฒนาทักษะด้านภาษา ทั้งในแง่ของการเข้าถึงสื่อ การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และการสื่อสารในบริบทการเรียนรู้ปกติ แม้รัฐจะมีการกำหนดนโยบายรองรับไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และนโยบายการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ที่มุ่งเน้นให้ทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) แต่ในทางปฏิบัติยังพบว่าการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาหลายแห่งยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนกลุ่มนี้ได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะด้านทักษะการเขียนที่มีผลต่อความสำเร็จทางวิชาการและการสื่อสารในชีวิตจริง

ภาษาไทยในฐานะเครื่องมือทางวัฒนธรรมและการเรียนรู้ เป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นกระบวนการเชิงสร้างสรรค์ที่แสดงออกถึงความคิด ความเข้าใจ และการจัดลำดับข้อมูลอย่างมีระบบ การเขียนประโยคความเดียวจึงเป็นรากฐานของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง และเป็นเครื่องมือเบื้องต้นที่จำเป็นต่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (โสภณ สารสัมฤทธิ์ผล, 2555) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของ ราตรี บุญชู (2559) พบว่า นักเรียนจำนวนมากยังมีความสับสนในโครงสร้างของประโยค และไม่สามารถแยกแยะระหว่างประโยคความเดียวกับประโยคซ้อน ส่งผลให้การสื่อความหมายเกิดความคลาดเคลื่อนและไม่สมบูรณ์

ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต้องเผชิญข้อจำกัดด้านประสบการณ์ภาษา ซึ่งทำให้ไม่สามารถเรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์และการเรียบเรียงคำได้อย่างเป็นธรรมชาติเท่ากับผู้เรียนทั่วไป เนื่องจากอาศัยการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและภาพมากกว่าการฟังเสียง การศึกษาของ ปัทมา ศรีแสงงาม (2561) ชี้ว่าผู้เรียนกลุ่มนี้มีแนวโน้มใช้ภาษาตามรูปแบบของภาษามือหรือภาพที่คุ้นเคย ทำให้รูปประโยคไม่เป็นไปตามหลักภาษาไทย งานของ ชไมพร เนียมสุข (2560) ยังพบว่า การสอนแบบทั่วไปที่ไม่

ปรับให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักไม่สามารถส่งเสริมทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายหรือความรู้สึกลดคุณค่าในตนเอง

สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) จึงถูกนำเสนอเป็นทางเลือกที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนกลุ่มพิเศษ เนื่องจากมีลักษณะเชิงปฏิสัมพันธ์ ยืดหยุ่น และสามารถนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพ เสียง และแอนิเมชันที่ช่วยกระตุ้นความเข้าใจ งานของ ัญญสินี ฐานา (2554) และ พิมพ์ภา วรรณพัฒน์ (2561) ยืนยันว่า E-Book ที่ออกแบบอย่างเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนที่มีความบกพร่องสามารถเสริมสร้างความเข้าใจและความสนใจของผู้เรียนได้ดีกว่าการเรียนรู้จากตำราแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ยังสามารถใช้ซ้ำได้ตามจังหวะของแต่ละบุคคล ซึ่งเหมาะกับผู้เรียนที่ต้องการเวลาในการทำความเข้าใจมากกว่าปกติ

แบบฝึกทักษะที่มีลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต้องการเฉพาะทาง โดยการจัดลำดับกิจกรรมจากง่ายไปยาก และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ผู้เรียนค่อย ๆ พัฒนาทักษะได้ตามจังหวะของตนเอง งานของ อนงพันธุ์ ใบสุคันธ์ (2551) และ จุไรรัตน์ พงศ์ศรี (2563) พบว่า แบบฝึกที่มีลำดับความยากชัดเจนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมได้ดีขึ้น และสามารถเขียนประโยคที่มีโครงสร้างถูกต้องมากขึ้น ทั้งยังมีแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในการเขียนสูงขึ้นอีกด้วย

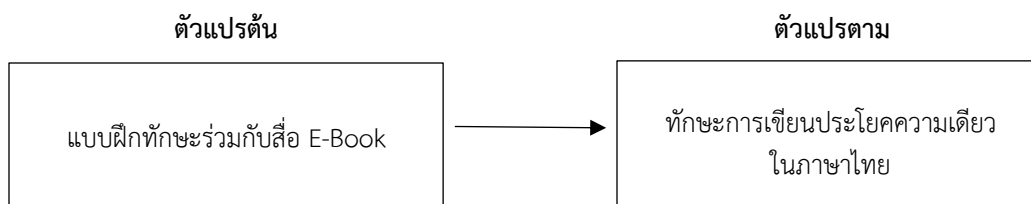
อย่างไรก็ตาม งานวิจัยส่วนใหญ่ที่ผ่านมา มักมุ่งเน้นการใช้แบบฝึกหรือสื่อเพียงอย่างเดียว โดยขาดการบูรณาการระหว่างสื่อที่หลากหลายและเทคนิคการสอนเฉพาะกลุ่ม ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินยังไม่เต็มศักยภาพ ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาแบบฝึกทักษะร่วมกับ E-Book โดยออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวให้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ สอดคล้องกับแนวทางในหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 ที่เน้นพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับสื่อ E-Book ที่มีต่อทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 16 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 8 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

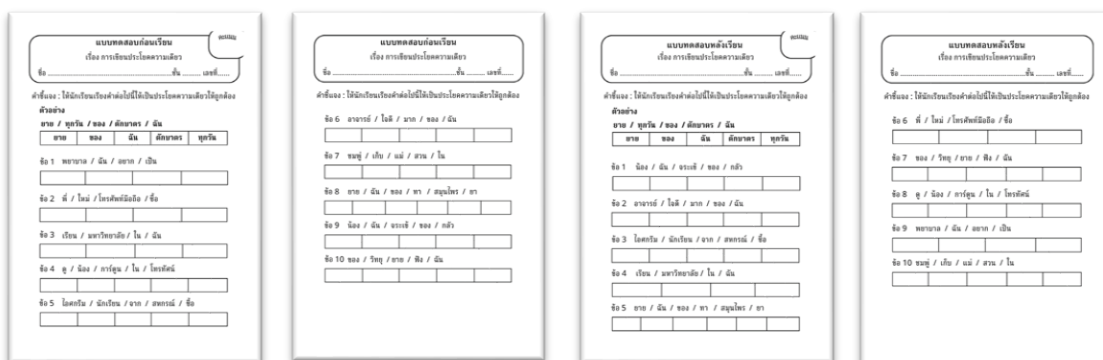
1. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 10 แผน รวม 12 ชั่วโมง ผ่านการพิจารณาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาและมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2. แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book เรื่อง การเขียนประโยคความเดียว ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book ของงานวิจัยเรื่อง การเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าผลการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา และมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ภาพที่ 2 ตัวอย่าง สื่อ E-Book เรื่องการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยมีภาพภาษามือประกอบการสอน

3. แบบทดสอบความสามารถการเขียนประโยคความเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในการนำไปใช้ (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ภาพที่ 3 ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design
2. ขั้นตอนการดำเนินการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียว ในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 8 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ใช้เวลาในการดำเนินการ 10 ชั่วโมง โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนประโยคความเดียว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการเขียนประโยคความเดียว ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 เมื่อดำเนินการสอนครบทุกแผนแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับกับก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ หาร้อยละของคะแนนหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book เรื่อง การเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย กับเกณฑ์ร้อยละ โดยพัฒนาตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book ใช้ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์ ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book

นักเรียน (คนที่)	ก่อนเรียน (10 คะแนน)	ระดับ	หลังเรียน (10 คะแนน)	ระดับ	ผลต่างของคะแนน
1	4	ปานกลาง	7	ดี	3
2	7	ดี	9	ดี	2
3	6	ปานกลาง	9	ดี	3
4	5	ปานกลาง	9	ดี	4
5	8	ดี	10	ดี	2
6	3	ปรับปรุง	6	ปานกลาง	3
7	6	ปานกลาง	8	ดี	2
8	9	ดี	10	ดี	1
Mdn	6	-	9	-	-
IQR	4	-	3	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ก่อนเรียนมีคะแนนระหว่าง 3-9 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 6 และค่าพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 4 หลังสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book มีคะแนนระหว่าง 6-10 ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 9 และค่าพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 3

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ใช้สถิติ The Wilcoxon Mitted-Paris Signed-Ranks Test ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2

คนที่	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 24 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-
1	4	8	4	6.5	+6.5	-
2	7	10	3	3.5	+3.5	-
3	6	9	3	3.5	+3.5	-
4	5	9	4	6.5	+6.5	-
5	8	10	2	2.0	+2.0	-
6	3	7	4	6.5	+6.5	-
7	6	10	4	6.5	+6.5	-
8	9	10	1	1.0	+1.0	-
					T=36	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการเขียนประโยคความเดียวในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีขึ้นจากระดับปรับปรุง และระดับปานกลางไปสู่ระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้สื่อและแบบฝึกที่มีลักษณะชัดเจน เข้าใจง่าย และมีภาพประกอบ สามารถเสริมสร้างความเข้าใจและความแม่นยำในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชูลิพร มณีนิล (2549) ที่ระบุว่า การใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่ออกแบบตามความสามารถของผู้เรียนจะช่วยพัฒนาทักษะเฉพาะด้านได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การใช้สื่อ E-Book ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ เนื่องจากสามารถแสดงภาพเคลื่อนไหว ภาพสามมิติ และข้อความประกอบได้อย่างน่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดสมาธิและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งตรงกับข้อเสนอของ ัญญสินี ฐานา (2554) ที่กล่าวว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีความหลากหลายสามารถกระตุ้นความสนใจและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีข้อจำกัดด้านการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นทุกคน และผลต่างของคะแนนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับสื่อ E-Book มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะเมื่อนำเสนอในลักษณะที่เป็นขั้นตอน เน้นการฝึกฝนซ้ำ

และมีครูให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรงศักดิ์ มีวรรณะ (2554) ที่กล่าวว่า การใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติ และเสริมแรงในกลุ่มผู้เรียนที่มีข้อจำกัด จะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้ ลักษณะเฉพาะของสื่อ E-Book ที่สามารถปรับเนื้อหาได้ตามความเหมาะสม และเข้าถึงได้ง่าย ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ นายุลา ดาเลาะ (2564) ที่ระบุว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีความยืดหยุ่นในการใช้งานและสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรนำแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ประโยคความเดียวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และควรกำกับดูแลการใช้แบบฝึกอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้

1.2 ควรสนับสนุนให้มีการนำแบบฝึกไปใช้อย่างต่อเนื่องในแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP) ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมถึงสนับสนุนการจัดอบรมครูให้สามารถใช้แบบฝึกได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมระดับชั้นหรือกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาหรือกลุ่มที่มีความบกพร่องประเภทอื่น เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกในบริบทที่หลากหลาย และนำไปสู่การพัฒนาเครื่องมือที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จุไรรัตน์ พงศ์ศรี. (2563). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 16(2), 74-88.
- ชไมพร เนียมสุข. (2560). *การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ชลีพร มณีนิล. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญสินี ฐานา. (2554). การใช้ E-Book เพื่อส่งเสริมการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 6(2), 112-123.
- ดำรงศักดิ์ มีวรรณะ. (2554). *การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเสริมแรง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- นายุลา ดาเลาะ. (2564). *การพัฒนาสื่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 13(1), 98-110.
- ปัทมา ศรีแสงงาม. (2561). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนหูหนวกด้วยสื่อภาพประกอบ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- พิมพ์ผกา วรรณพัฒน์. (2561). ประสิทธิภาพของสื่อ E-Book ในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วารสารเทคโนโลยีทางการศึกษา, 14(2), 45-54.
- ราตรี บุญชู. (2559). การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนงพันธ์ ใบสุพันธ์. (2551). ผลของแบบฝึกทักษะต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.